

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 24. marts 2022 –
BNP Paribas Personal Finance**

(Sag C-82/20)

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – aftale om lån med pant i fast ejendom i udenlandsk valuta (schweiziske franc) – artikel 4, stk. 2 – aftalens hovedgenstand – vilkår, der udsætter låntageren for en kursrisiko – krav om forståelighed og gennemsigtighed – artikel 3, stk. 1 – betydelig skævhed – artikel 5 – krav om, at et kontraktvilkår formuleres klart og forståeligt«

1. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – anvendelsesområde – vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand, eller som vedrører overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor – begreb – vilkår i låneaftalen, der fastsætter den udenlandske valuta som kontovaluta og euroen som betalingsvaluta, og som udsætter forbrugeren for kursrisikoen – omfattet – betingelser – forpligtelse til at opfylde kravet om forståelighed og gennemsigtighed – rækkevidde*

(Rådets direktiv 93/13, art. 4, stk. 2, og art. 5)

(jf. præmis 20, 23, 29, 33 og 34 samt konkl. 1)

2. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – urimeligt kontraktvilkår i artikel 3's forstand – begreb – vilkår i låneaftalen, der fastsætter den udenlandske valuta som kontovaluta og euroen som betalingsvaluta, og som udsætter forbrugeren for kursrisikoen uden loft – omfattet – betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren – uforholdsmæssig kursrisiko for forbrugeren – kriterium – efterprøvelse påhviler den nationale ret*

(Rådets direktiv 93/13, art. 3, stk. 1, og art. 5)

(jf. præmis 41- 49 og konkl. 2)

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at i forbindelse med en låneaftale i udenlandsk valuta er kravet om gennemsigtigheden af vilkårene i denne aftale, som bestemmer, at den udenlandske valuta er kontovalutaen, og euro er betalingsvalutaen, og som bevirker, at valutarisikoen påhviler låntageren, opfyldt, når den erhvervsdrivende har givet forbrugeren tilstrækkelige og

nøjagtige oplysninger, som gør det muligt for en almindeligt oplyst, rimelig opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger at forstå, hvordan den pågældende finansielle mekanisme konkret fungerer, og for at vurdere risikoen for sådanne kontraktvilkårs potentielt betydelige, negative økonomiske konsekvenser for vedkommendes finansielle forpligtelser i hele denne aftales løbetid.

- 2) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at vilkår i en låneaftale, som bestemmer, at den udenlandske valuta er kontovalutaen, og euro er betalingsvalutaen, og som bevirker, at valutarisikoen, uden fastsættelse af et loft, påhviler låntager, kan skabe en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren, eftersom den erhvervsdrivende ikke med rimelighed, under overholdelse af kravet om transparens i forhold til forbrugeren, kunne forvente, at sidstnævnte accepterer en uforholdsmæssig valutarisiko, som følger af sådanne vilkår, idet en konstatering alene i givet fald af manglende god tro hos den erhvervsdrivende ikke er tilstrækkelig med henblik på at kvalificere en sådan skævhed.